

عنوان مقاله:

تحلیلی بر محتوای تربیتی قصه های مجید از هوشنگ مرادی کرمانی براساس سبک فرزندپروری دایانا بامریند

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

مریم زمانی - عضو علمی دانشگاه پیام نور رشته زبان و ادبیات فارسی

فرشته اللهیاری - فوق لیسانس رشته زبان ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

سبک فرزندپروری یکی از نظریات مطرح در حوزه ی روانشناسی است که چشم انداز جدیدی را در ساحت اهمیت نقش خانواده به عنوان کانون آموزش و تربیت کودکان در اختیار ما قرار می دهد. در شیوه ی فرزندپروری مقتدرانه، محبت و کنترل والدین نسبت به فرزندان، زیاد است؛ در فرزند پروری مستبدانه، والدین نسبت به فرزندان خود محبت کمتری دارند و هم چنین بر فرزندان خود کنترل بسیاری به کار می گیرند. ؛ در سبک فرزند پروری آسان گیرانه، والدین آسان گیر نسبت به فرزندان خود کنترل کمتری دارند و محبت-شان نسبت به آنها زیاد و در نهایت در سبک فرزند پروری مسامحه کارانه، کنترل و محبت به فرزندان در کمترین سطح قرار دارد. هوشنگ مرادی کرمانی یکی از برجسته ترین نویسندگان در ادبیات داستانی معاصر است. کودکان و نوجوانان از شخصیت های مهم در داستان مرادی کرمانی به شمار می روند؛ در پژوهش حاضر برآنیم تا به شیوه ی توصیفی- تحلیلی به بررسی قصه های مجید براساس سبک فرزندپروری دایانا بامریند بپردازیم. نتیجه ی پژوهش نشان می دهد که قصه های مجید مرادی کرمانی براساس سبک فرزندپروری سهل-گیرانه قابلیت تحقیق و بررسی دارد و مولفه های موجود در آن ما را به برداشت عمیق تری از شیوه ی تربیتی و مهارت های فرزندپروری موجود در اثر می رساند.

کلمات کلیدی:

فرزندپروری، دایانا بامریند، ادبیات داستانی، هوشنگ مرادی کرمانی، قصه های مجید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1711947>

